

prima instanță: S.Uzun
instanța de apel: G. Eni, V. Movilă, T. Dimitriadi

Î N C H E I E R E

29 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bîcicov Vladimir,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Bîcicov Vladimir împotriva Ministerului Finanțelor, Ministerului Justiției, Procuraturii raionului Taraclia cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuratură, instanțelor judecătorești,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 17 decembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Bîcicov Vladimir și menținută hotărîrea Judecătoriei Taraclia din 24 aprilie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 11 ianuarie 2012, Bîcicov Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova și Procuraturii raionului Taraclia cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuratură, instanțelor judecătorești.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 06 aprilie 2010 de către Procuratura raionului Taraclia a fost emisă ordonanță de punere a lui Bîcicov Vladimir sub învinuire în baza art.208 alin.(l), art.199 alin.(l) Cod penal.

Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 28 iunie 2010, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Cahul din 30.03.2011, Bîcicov Vladimir a fost achitat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.208 alin.(l) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Suține reclamantul că i-a fost aplicată ilegal măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi localitatea.

Mai susține reclamantul că nu a primit scuze oficiale de la procuratura r. Taraclia în conformitate cu art.12 al Legii nr.1545 din 25.02.1998.

Precizează reclamantul că în urma acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, i-a fost cauzate prejudiciu moral, care urmează a fi

recuperat în baza art.1405 al. 1,1422 Cod civil, art. art.3 al.1 lit.a), art.6 lit.a) , art.10 din Legea nr.1545 din 25.02.1998.

Cere Bîcicov Vladimir, încasarea prejudiciului moral în sumă de 12000 lei, cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

La 28 ianuarie 2013 și 13 februarie 2013, reclamantul a depus cereri privind majorarea cuantumului acțiunii.

Astfel, solicită încasarea de la pîrît a cheltuielilor legate de consultarea cu caracter de drept și formularea cererii în mărime de 680 lei, primite de Maftai Nina și 200 lei achitate avocatului Starodubova V. prin bonul de plată din 24.01.2013 pentru prezenta pricină (f.d 107-108, f.d 114-115).

La 13 februarie 2013, Șurîghin Andrei a depus cerere în instanța de judecată solicitînd atragerea sa în proces în calitate de intervenient accesoriu din partea reclamantului.

Prin încheierea Judecătoriei Taraclia din 20 martie 2013, cererea privind introducerea lui Șurîghin Andrei în proces în calitate de intervenient accesoriu din partea reclamantului a fost respinsă.

Prin încheierea Judecătoriei Taraclia din 04 aprilie 2013 în proces a fost atras în calitate de copîrît Ministerul Justiției.

Prin hotărîrea Judecătoriei Taraclia din 24 aprilie 2013, acțiunea formulată de Bîcicov Vladimir împotriva Ministerului Finanțelor, Procuratura raionului Taraclia, Ministerul Justiției a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 17 decembrie 2013, apelul declarat de către Bîcicov Vladimir a fost respins și menținută hotărîrea Judecătoriei Taraclia din 24 aprilie 2013.

De asemenea, a fost respins recursul declarat de Șurîghin Andrei și menținută încheierea Judecătoriei Taraclia din 20 martie 2013.

La 28 martie 2014, Bîcicov Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea decizie instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului recurentul a invocat că decizia instanței de apel și este ilegală și neîntemeiată.

În special, indică recurentul că instanța de apel nu a apreciat probele prezentate suplimentar în instanța de apel, precum și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, așa cum prevede art. 373 alin. (2) și (5) Cod de procedură civilă.

Mai indică recurentul că prima instanță a ignorat principiul relevanța și admisibilitatea probelor.

Consideră recurentul că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 383 Cod de procedură civilă, care prevede că după explicațiile participanților la proces, instanța de apel verifică probele din dosar și cele prezentate suplimentar de aceștia.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului,

dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată.

În context, Colegiul reține că recurentul solicită admiterea recursului în contextul prevederilor art. 445 lit. c¹) Cod de procedură civilă, adică să fie casată decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

Potrivit normei precitate, admiterea recursului în temeiul art. 445 lit. c¹) Cod de procedură civilă, poate avea loc doar în cazurile prevăzute de art. 432 alin. (3) lit. b), d) și f) Cod de procedură civilă.

Avînd în vedere cele indicate, Colegiul constată că recursul declarat de Bîcicov Vladimir nu poate fi examinat sub aspectul art. 445 lit. c¹) Cod de procedură civilă.

Complementar, Colegiul menționează că în vederea admiterii cererii de recurs nu poate reține niciun argument din cele indicate, or art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, prevede expres temeiurile declarării recursului.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991).

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bîcicov Vladimir ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de către Bîcicov Vladimir se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță